

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupen opatrovnící JUDr. Klárou Mottlovou, advokátkou
sídlem Freyova 82/27, Praha 9

proti

žalovanému:

Úřad Městské části Praha 3
sídlem Havlíčkovo náměstí 700/9, Praha 3

za účasti:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupen JUDr. Lucií Dolanskou Bányaiovou, advokátkou
sídlem Lazarská 13/8, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2013, č.j. OV/2382/13/Kir

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Úřadu Městské části Praha 3, odboru výstavby, ze dne 11. 11. 2013 č.j. OV/2382/13/Kir, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovené opatrovníci JUDr. Kláře Mottlové, advokátce se přiznává odměna za zastupování ve výši 10.091,40 Kč. Odměna za zastupování v uvedené výši bude JUDr.

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

Kláře Mottlové, advokátce vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

- 1 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze, ve znění změny připuštěné soudem usnesením ze dne 2. 7. 2020 č.j. 6 A 17/2014-134 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Úřadu městské části Praha 3, odboru výstavby ze dne 11. 11. 2013 č.j. OV/2382/13/Kir (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl udělen souhlas se změnou v užívání části stavby (nebytové jednotky č. 2760/142) fyzioterapeutického centra Medicalwave na nestátní zdravotnické zařízení – stomatologickou ordinaci ve druhém nadzemním podlaží bytového domu č.p. 2760, ul. Pod Parukářkou č. 8, Praha 3, parc. č. 4221, k.ú. Žižkov.
- 2 Žalobce uvedl, že je vlastníkem bytové jednotky v předmětném domě č.p. 2760 a také v ní fakticky bydlí, je vážně nemocný, v domě miní v klidu dožít, nebrojil proti souhlasu žalovaného č.j. OV/3870/07/Ur se změnou účelu užívání nebytové jednotky č. 2760/143 z komerční či obchodní plochy pro prodej nepotravinářského zboží na zdravotnické zařízení pro fyzioterapii a rehabilitaci v roce 2007, ač si je vědom, že již tehdy v rozporu se zákonem chyběl souhlas všech členů společenství vlastníků jednotek k takové změně, další změna v užívání na nestátní zdravotnické zařízení – stomatologickou ordinaci je však pro něj již neakceptovatelná, neboť z povahy věci dochází v zubní ordinaci k manipulaci s nebezpečnými odpady, k manipulaci s léčivy, k emisi záření z RTG přístrojů a ke zvýšené frekvenci návštěvníků ordinace, kterým je lhostejná bezpečnost v domě. O výslovném nesouhlasu pak žalovaný věděl z několika dopisů datovaných ještě před vydáním napadeného rozhodnutí.
- 3 Vadu napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje v absenci souhlasu všech vlastníků jednotek se změnou účelu užívání jednotky č. 142, který byl vyžadován tehdejší právní úpravou, tj. ustanovením § 11 odst. 5 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vlastnictví bytů“), a který byl vyžadován též stanovami společenství vlastníků jednotek z roku 2006, jež v čl. VII odst. 14 zakotvují potřebu souhlasu všech členů společenství k přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby.
- 4 Městský soud v Praze na tomto místě uvádí, že žalobce se původně ve shodě s tehdejší judikaturou správních soudů domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného dle ust. § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), neboť souhlasy stavebních úřadů vydané dle ust. § 127 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nebyly považovány za rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s.ř.s. Po změně právního názoru správních soudů, kdy Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 17. 9. 2019 č.j. 1 As 436/2017-43 dospěl k závěru, že souhlasy vydávané stavebním úřadem zejména podle ust. § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 stavebního zákona jsou přezkoumatelné v soudním řízení správním ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., žalobce navrhl, aby městský soud připustil změnu žaloby, jak je uvedeno v bodu 1

odůvodnění tohoto rozsudku; městský soud návrhu vyhověl a změnu žaloby připustil výše zmíněným usnesením ze dne 2. 7. 2020 č.j. 6 A 17/2014-134.

- 5 Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ještě před připuštěním její změny soudem. Uvedl, že ji považuje za nepřipustnou pro nevyčerpání všech dostupných právních prostředků k ochraně, neboť je zde možný správní přezkum nadřízeným orgánem dle ust. § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a tento proces správního přezkumu nebyl ke dni podání žaloby dokončen. Žalovaný totiž musel vzít v úvahu, že s účinností zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.z.) k 1. 1. 2014 došlo ke změně právní úpravy, kdy nově již ke změně účelu užívání jednotky není vyžadován souhlas všech vlastníků jednotek v budově. Žalovaný proto vyzval osobu zúčastněnou na řízení k předložení rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek v domě č.p. 2760 ve smyslu ust. § 1206 o.z. ve spojení s ust. § 1208 písm. f) bod 2 o.z., kterým by byl vysloven souhlas s předmětnou změnou v užívání jednotky č. 2760/142, čímž by došlo k dodatečnému zhojení vady napadeného souhlasu se změnou užívání jinak způsobující jeho nezákonnost, a odpadl by tak důvod pro jeho zrušení. Doplnil, že nebude-li ze strany osoby zúčastněné na řízení takový souhlas předložen ve formě vyžadované o.z. a platnými stanovami společenství vlastníků jednotek, bude žalovaný nucen napadený souhlas se změnou užívání pro nezákonnost zrušit.
- 6 Osoba zúčastněná na řízení, jakožto vlastník nebytové jednotky, které se napadený souhlas týká, se rovněž k podané žalobě vyjádřila ještě před připuštěním její změny soudem. Žalobu označila za účelovou, kdy pravý důvod spočívá v jiných zájmech v domě, ostatně předmětnou nebytovou jednotku nerušeně užívala jako stomatologickou ordinaci od roku 2009 v dobré víře, že pro užívání postačí souhlas se změnou účelu užívání nebytové jednotky z roku 2007, aniž by žalobce proti takovému užívání cokoli namítal. Osoba zúčastněná na řízení má za to, že ust. § 127 stavebního zákona nepožaduje předložení souhlasu jakýchkoli jiných soukromých subjektů se změnou užívání stavby, tedy ani souhlasu Společenství vlastníků jednotek domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3. Ust. § 1208 o.z. se pak dle osoby zúčastněné na řízení může týkat pouze takových změn užívání bytů (jednotek), které se nějakým způsobem dotýkají celého domu nebo všech vlastníků jednotek v domě, například proto, že zároveň dochází ke stavebním úpravám vedoucím ke změně podílů na společných částech, změně jednotky na společnou část nebo jiným změnám, které mají dopad na prohlášení vlastníka. Ani podle nové právní úpravy zakotvené v o.z. tedy není podle osoby zúčastněné na řízení v posuzovaném případě souhlasu ostatních vlastníků jednotek potřeba. I přes tento svůj právní názor osoba zúčastněná na řízení požádala společenství vlastníků jednotek o souhlas se změnou užívání nebytové jednotky z fyzioterapie na stomatologickou ordinaci, a tento souhlas jí byl dne 27. 11. 2014 usnesením shromáždění společenství vlastníků jednotek udělen. Udělení souhlasu předcházelo rozhodnutí o změně stanov, dle něž je k přijetí rozhodnutí o udělení souhlasu se změnou účelu užívání jednotky již není vyžadován souhlas všech vlastníků jednotek, ale postačí souhlas nadpoloviční většiny hlasů přítomných vlastníků jednotek, a souhlas ze dne 27. 11. 2014 byl s novým zněním stanov v souladu.
- 7 Městský soud v Praze usnesením ze dne 6. 3. 2017 č.j. 6 A 17/2014-103 řízení přerušil do rozhodnutí Městského soudu v Praze o žalobě, kterou žalobce podal dne 26. 2. 2015 a

domáhal se v ní vyslovení neplatnosti shora uvedeného usnesení shromáždění společenství vlastníků jednotek ze dne 27. 11. 2014. Řízení bylo vedeno u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 77 Cm 70/2015. Usnesením ze dne 18. 12. 2019 č.j. 6 Cmo 352/2018-62 Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl, že usnesení shromáždění Společenství vlastníků domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3, ze dne 27. 11. 2014, týkající se schválení změny zaměření užívání nebytového prostoru 2760/142 z fyzioterapie na stomatologii, je neplatné.

- 8 V doplňujícím vyjádření osoba zúčastněná na řízení setrvala na svém právním názoru, že v předmětné věci nebylo souhlasu shromáždění vlastníků jednotek, potažmo souhlasu žalobce se změnou účelu užívání jednotky, vůbec třeba, neboť navrhovaná změna se netýká společných částí domu, nedotýká se práv třetích osob a změnou užívání nemůže být nijak dotčen ani žalobce, už jen proto, že jeho bytová jednotka a dotčená nebytová jednotka spolu ani vzdáleně nesousedí, obě jsou situovány na jiném nadzemním podlaží a v jiné části domu s jiným vchodem. Upozornila, že souhlas žalovaného č.j. OV/3870/07/Ur z roku 2007 zahrnuje i následnou změnu užívání bytové jednotky z fyzioterapie na stomatologickou ordinaci, neboť účel užívání stanovený v kolaudačním rozhodnutí (či v souhlasu stavebního úřadu se změnou užívání) má svoji variabilitu, jak vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008 č.j. 2 As 39/2007-80. Souhlas žalovaného, který je napaden podanou žalobou, tedy ani nebylo nutné vydávat. K usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 12. 2019 č.j. 6 Cmo 352/2018-62 poznamenala, že vrchní soud shledal neplatnost usnesení shromáždění vlastníků jednotek pro údajné nedodržení stanov společenství z roku 2006, které vyžadují souhlas všech vlastníků jednotek, pominul však, že před hlasováním o udělení souhlasu bylo přijato nové znění stanov, jejichž platnost vrchní soud sám potvrdil, a usnesení měl tedy posuzovat podle nově přijatých stanov. Osoba zúčastněná na řízení má za to, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 12. 2019 č.j. 6 Cmo 352/2018-62 není pro správní soud závazné.
- 9 Ze správního spisu předloženého žalovaným a z důkazů provedených při jednání před soudem městský soud zjistil následující skutečnosti potřebné pro rozhodnutí ve věci.
- 10 Dne 6. 11. 2013 podala osoba zúčastněná na řízení k žalovanému Oznámení změny v užívání stavby. Jednalo se o formulářové oznámení, v němž osoba zúčastněná na řízení oznámila navrhovanou změnu v předmětné nebytové jednotce z fyzioterapie a rehabilitace na stomatologickou ordinaci, s tím, že změna užívání není doprovázena stavební úpravou.
- 11 Napadené rozhodnutí ze dne 11. 11. 2013 obsahuje souhlas se změnou v užívání stavby. Ze seznamu dokladů, které byly dle odůvodnění napadeného rozhodnutí doloženy k žádosti, vyplývá, že žalovanému spolu s žádostí nebyl předložen doklad potvrzující, že s navrhovanou změnou souhlasí vlastníci jednotek v předmětném bytovém domě.
- 12 Ve Stanovách Společenství vlastníků jednotek domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3, v Části třetí, čl. VII, bodu 14, je uvedeno, že k přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby, o změně stavby, jakož i o podstatných změnách týkajících se společných částí domu je zapotřebí souhlasu všech členů společenství.

- 13 Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným dále vyplývá, že z podnětu žalobce podaného k Magistrátu hlavního města Prahy dne 6. 12. 2013 bylo zahájeno přezkumné řízení. V průběhu přezkumného řízení osoba zúčastněná na řízení předložila žalovanému usnesení Společenství vlastníků domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3 ze dne 27. 11. 2018, v němž byla schválena „změna stanov dle NOZ“ a schválena „změna zaměření užívání nebytového prostoru 2760/142 z fyzioterapie na stomatologii“.
- 14 Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 12. 2019 č.j. 6 Cmo 352/2018-62 městský soud zjistil, že usnesení Společenství vlastníků domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3 ze dne 27. 11. 2018 bylo prohlášeno za neplatné, neboť v něm byla schválena změna, k níž bylo dle stanov zapotřebí souhlasu všech členů společenství. Tato podmínka nebyla dodržena.
- 15 Při jednání konaném před soudem dne 23. 7. 2020 účastníci řízení i osoba zúčastněná na řízení setrvali na výše uvedené argumentaci.
- 16 Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), přičemž podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy.
- 17 Podle ust. § 127 odst. 1 stavebního zákona změnu v užívání stavby, která není podmíněna změnou dokončené stavby, oznamuje stavebnímu úřadu osoba, která má ke stavbě vlastnické právo nebo prokáže právo změnit užívání stavby. Oznámení obsahuje popis a odůvodnění zamýšlené změny, její rozsah a důsledky. K oznámení se připojí doklad o vlastnickém právu ke stavbě, nelze-li vlastnické právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem, popřípadě souhlas vlastníka stavby se změnou v užívání, dokumentace s vyznačením stávajícího a nového způsobu užívání jednotlivých místností a prostorů, stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, na kterou je stavba napojena, pokud to změna v užívání stavby vyžaduje, a závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů vyžadovaná zvláštními právními předpisy.
- 18 Podle odst. 2 téhož ustanovení je-li oznámení úplné a oznámená změna v účelu užívání splňuje podmínky podle § 126 odst. 3, nedotýká se práv třetích osob, nevyžaduje podrobnější posouzení účinků na okolí, nevyžaduje zkušební provoz nebo není třeba stanovit podmínky pro užívání nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů, stavební úřad vydá souhlas se změnou v užívání stavby do 30 dnů ode dne podání oznámení.
- 19 Podle odst. 3 téhož ustanovení se na vydání souhlasu se změnou v užívání stavby nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Souhlas obsahuje identifikační údaje o oznamovateli, popis stavby, dosavadní účel užívání a vymezení nového účelu užívání. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení oznamovateli. Souhlas se doručí dotčeným orgánům a vlastníkovi stavby, pokud není oznamovatelem. Oznamovateli se doručí spolu s ověřenou dokumentací nebo projektovou dokumentací. Souhlas lze přezkoumat v

přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků.

- 20 Podle odst. 4 téhož ustanovení dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení není úplné nebo změna v užívání stavby nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby, rozhodne usnesením, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat. Podané oznámení se považuje za žádost o povolení změny v užívání stavby; řízení je zahájeno dnem podání oznámení. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet od právní moci usnesení. Pokud je to pro posouzení změny v užívání stavby nezbytné, vyzve stavební úřad oznamovatele k doplnění dalších podkladů. Bude-li oprávněnou osobou podána žádost o povolení, je zahájeno řízení a usnesení se nevydává. Povolení ke změně v užívání stavby obsahuje kromě náležitostí souhlasu podmínky pro nový účel užívání stavby, kterými se zajistí ochrana veřejných zájmů nebo práv účastníků řízení.
- 21 Podle ust. § 11 odst. 5 zákona o vlastnictví bytů je k přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby a o změně stavby zapotřebí souhlasu všech vlastníků jednotek. Jde-li o modernizaci, rekonstrukci, stavební úpravy a opravy společných částí domu, jimiž se nemění vnitřní uspořádání domu a zároveň velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu, postačuje souhlas tříčtvrtinové většiny všech vlastníků jednotek. Ustanovení zvláštních právních předpisů tím nejsou dotčena.
- 22 Po provedeném řízení Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
- 23 Ust. § 127 v odst. 1 až 3 stavebního zákona upravuje povolování změny v užívání stavby, která není podmíněna předchozí změnou dokončené stavby, stanoví, kdo je oprávněn o takovou změnu v užívání stavby žádat, co je obsahem oznámení (žádosti) a jaké podklady musí být dále připojeny. Dále upravuje postup poté, kdy stavební úřad obdržel oznámení o záměru provést změnu v užívání stavby, a stanoví, jaké podmínky musí být splněny, aby taková změna v užívání mohla být povolena.
- 24 Z ust. § 127 odst. 4 stavebního zákona pak vyplývá, že pokud má požadovaná změna „širší“ důsledky, tj. konkrétně se svými účinky dotýká buď práv třetích osob, nebo je třeba její účinky na okolí posoudit podrobněji (rozumí se podrobněji, než je to možné v procesu pouhého oznámení), musí o požadované změně proběhnout správní řízení, o jehož provedení musí stavební úřad rozhodnout usnesením, které oznámí pouze oznamovateli a proti kterému se nelze odvolat (viz ust. § 76 odst. 5 správního řádu).
- 25 Smyslem institutu ust. § 127 odst. 1 až 3 stavebního zákona je umožnit stavebníkům rychlejší alternativu k schválení změny užívání staveb ve standardním správním řízení. Postup podle ust. § 127 odst. 1 až 3 stavebního zákona je předpokládán v bezkonfliktních případech, kdy panuje shodná vůle stavebníka a osob, které by jinak byly účastníky správního řízení o žádosti o povolení změny užívání stavby. Právě proto je nezbytné, aby byl oznamovatelem předložen doklad, že existuje souhlas vlastníků stavby se změnou

v užívání. V posuzovaném případě však takový doklad oznamovatel zamýšlené změny, tj. osoba zúčastněná na řízení, žalovanému nedoložil, neboť nepředložil platné rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek, v němž by byl se změnou užívání stavby vysloven souhlas. Nebyly tak splněny podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby, a žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, vydal-li souhlas se změnou užívání stavby dle ust. § 127 odst. 3 stavebního zákona, neboť zákonným postupem mělo být projednání věci v řízení ve smyslu ust. § 127 odst. 4 stavebního zákona.

- 26 Městský soud nemohl přisvědčit námitce osoby zúčastněné na řízení, která v posuzovaném případě považuje za dostačující předložit žalovanému doklad o vlastnickém právu ke stavbě, ve smyslu dokladu o svém vlastnickém právu k předmětné nebytové jednotce. Změna užívání stavby se totiž dotýká též společných částí bytového domu, a k němu osoba zúčastněná na řízení výlučným vlastnickým právem nedisponuje. Bylo tedy zapotřebí doložit souhlas vlastníka stavby se změnou v užívání; v dané věci se jednalo o souhlas shromáždění vlastníků jednotek v bytovém domě.
- 27 Takový souhlas při vydání napadeného rozhodnutí absentoval, a ani dodatečné vydání nemohlo vadu chybějícího souhlasu zhojit, neboť usnesení obsahující souhlas bylo obchodními soudy prohlášeno za neplatné. Městský soud v Praze nepřisvědčuje námitce osoby zúčastněné na řízení o nesprávném právním posouzení usnesení Společenství vlastníků domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3 ze dne 27. 11. 2018 Vrchním soudem v Praze, neboť je shodně s vrchním soudem přesvědčen o nedodržení formálních kroků ze strany společenství vlastníků před přijetím rozhodnutí. Usnesení Vrchního soudu v Praze je v tomto směru přesvědčivě odůvodněno a městský soud na něj v podrobnostech odkazuje.
- 28 K námitce osoby zúčastněné na řízení, že bytová jednotka žalobce a sporná nebytová jednotka spolu nesousedí a souhlas žalobce se změnou užívání sporné nebytové jednotky tak není třeba, městský soud uvádí, že ani tato námitka není důvodná. Jak již městský soud uvedl, souhlas vlastníků stavby (bytového domu) se změnou užívání stavby (jednotky v bytovém domě) je nezbytný z titulu spoluvlastnictví společných částí budov. Není rozhodné, zda by dotčené osoby byly účastníky řízení podle stavebního zákona, tj. mimo jiné z titulu sousedství.
- 29 Městský soud v Praze zdůrazňuje, že požadavek souhlasu všech vlastníků jednotek se změnou užívání stavby je výslovně zakotven v ust. § 11 odst. 5 zákona o vlastnictví bytů, který je k stavebnímu zákonu zákonem speciálním. Tento požadavek se proto uplatní bez ohledu na to, jak široce či úzce lze termín „souhlas vlastníka stavby“ v ust. § 127 stavebního zákona obecně vyložit, a zda je zde důvod polemizovat o potřebnosti takového souhlasu. Městský soud v Praze podotýká, že zákon v odkazovaném ust. § 11 odst. 5 nerozlišuje, o jaké změně v účelu užívání stavby shromáždění vlastníků jednotek rozhoduje (nerozlišuje se tedy závažnost či důsledky změny v účelu užívání stavby), a platí, že shromáždění vlastníků jednotek rozhoduje o jakékoliv této změně, jestliže jde o změnu v účelu užívání stavby podle stavebního zákona.

- 30 Osoba zúčastněná na řízení dále namítla, že v předmětné věci nebyl souhlas žalovaného stavebního úřadu vůbec potřeba, neboť změna užívání nebytové jednotky z fyzioterapie na stomatologickou ordinaci není svou povahou závažnou změnou, kterou by bylo možno provádět pouze na základě souhlasu stavebního úřadu. K této námitce městský soud v Praze uvádí, že ji nepovažuje za relevantní pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí. Bylo-li již napadené rozhodnutí vydáno, zabývá se městský soud okolnostmi, které mohou mít vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí. Otázku, zda bylo vůbec napadené rozhodnutí nezbytné vydat, by již městský soud hodnotil nad rámec řízení. Pouze touto optikou městský soud situaci zběžně posoudil a stručně uvádí, že se přiklání k závěru o nezbytnosti vydání souhlasu žalovaného se změnou užívání stavby a nesdílí názor osoby zúčastněné na řízení, že provedená změna je nevýznamná a souhlas žalovaného tedy nadbytečný. Podle městského soudu, byť v posuzované jednotce nedošlo ke stavebním úpravám a i charakter užívání ordinace je podobný, přesto jsou zde rozdíly, které odlišují ordinaci fyzioterapie od stomatologické ordinace, kdy například ve stomatologické ordinaci dochází k manipulaci se zvláště nebezpečnými látkami. Městský soud se tak domnívá, že se v dané věci o změnu užívání stavby ve smyslu stavebního zákona jednalo.
- 31 Vzhledem ke všemu uvedenému městský soud žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle ust. § 78 odst. 1, 4, 5 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu, který ve zrušujícím rozsudku vyjádřil.
- 32 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud druhým výrokem tohoto rozsudku podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něžž nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Právo na náhradu nákladů řízení sice náleží žalobci, neboť byl procesně úspěšný, z obsahu soudního spisu však nevyplývá, že by mu nějaké účelně vynaložené náklady v řízení vznikly.
- 33 Třetí výrok o nepřiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětné věci jí soud žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.
- 34 Ustanovené opatrovnici soud přiznal ve čtvrtém výroku tohoto rozsudku odměnu za tři účelné úkony právní služby po 3.100 Kč dle ust. § 12a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to převzetí věci a příprava věci, změna žaloby, účast na ústním jednání před soudem, dále tři režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a daň z přidané hodnoty 21 % vyčíslená na 1.751,40 Kč, celkem tedy 10.091,40 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. července 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.